
SF. CUV.
PARA SCHE VA
VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFINTEI CUVIOASE
PARASCHEVA
TRINITAS

Viața și acatistul
Sfintei Cuvioase
Parascheva

Miniaturişti:
Dionis Spătaru Gabriel Poenaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

DASCĂLU, NICOLAE
Viaţa şi acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva / Nicolae Dascălu ; miniaturi: Dionisie Spătaru, Gabriel Roman. - Iaşi : Trinitas, 2009
ISBN 978-973-155-086-2

I. Spătaru, Dionis (il.)
II. Roman, Gabriel (il.)

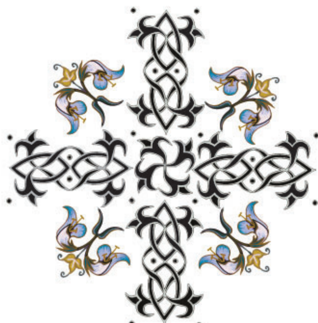
264-68:235.3 Parascheva

Machetare: Ana Maria Chiribuţă
Prelucrare imagini: Mariana Cojocaru

ISBN 973-978-155-086-2

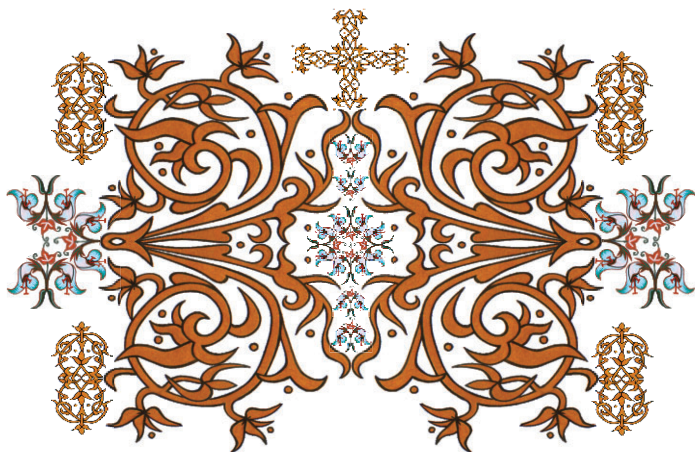
Viața și Acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului Teofan
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

TRINITAS
2009

SF.
CUV.
PARAS
CHEVA

VIAȚA SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

În fiecare an, pe 14 octombrie, Biserica Ortodoxă de pretutindeni prăznuieşte pe Cuvioasa Maică Parascheva. În chip deosebit, ea este cinstită în Moldova, întrucât de mai bine de 350 de ani moaştele ei se găsesc la Iaşi, fiind izvor de binecuvântare şi însănătoşire duhovnicească şi trupească pentru toţi cei care o cheamă în rugăciune să fie mijlocitoare către Preamilostivul Dumnezeu. Dacă Sfânta Muceniţă Parascheva, prăznuită la 26 iulie în Calendarul Ortodox, este cunoscută în popor cu numele „Sfânta Vineri", Cuvioasa Maică Parascheva a fost numită, mai cu seamă în Moldova, „Vinerea Mare". Ca un simbol al unităţii Ortodoxiei de pretutindeni, viaţa de după

moarte a Sfintei Parascheva arată că sfinţenia ridică din neamul său pe omul ce s-a asemănat cu Dumnezeu, făcându-l lumină de iubire şi apropiere între toţi cei care mărturisesc şi viază întru aceeaşi credinţă. Mărturie despre cinstirea adusă de strămoşii noştri Sfintei Parascheva sunt bisericile ctitorite cu hramul Cuvioasa Parascheva nu numai în Moldova, ci şi în Transilvania şi în Ţara Românească.

fânta Cuvioasă Parascheva a trăit pe pământ în prima jumătate a veacului al XI-lea. Prima învăţătură în limba română despre viaţa sfintei o găsim în „Cartea românească de învăţătură" a Mitropolitului Varlaam al Moldovei, Iaşi, 1643.

S-a născut în Epivata (azi Boiados), pe ţărmul Mării Marmara, în apropiere de Constantinopol (mai târziu, Istanbul), pe atunci capitala Imperiului Bizantin. Părinţii ei, oameni de neam bun şi credincioşi, râvnitori spre cele sfinte, au crescut-o în frica de Dumnezeu, îndemnând-o spre deprinderea faptelor bune, dar mai ales a postului, rugăciunii şi milosteniei. Un frate al ei, după ce a învăţat carte, s-a călugărit sub numele de Eftimie; a fost ales episcop în localitatea Madite pentru dragostea faţă de cele sfinte şi pentru cultura sa deosebită.

Sfânta Parascheva şi-a petrecut anii copilăriei în casa părinţilor, sub ocrotirea acestora. Se spune că, pe când avea zece ani, „fiind într-o biserică a Precistei", a auzit citindu-se la Sfânta Liturghie cuvântul Evangheliei: „Oricine voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie" (Marcu 8, 34).

SF. CUV. PARASCHEVA
ORICINE VOIEȘTE SĂ VINĂ DUPĂ MINE SĂ SE LEPEDE DE SINE,
SĂ-ȘI IA CRUCEA ȘI SĂ-MI URMEZE MIE.
(Marcu 8, 34)

Chemarea Mântuitorului a sădit în inima ei dorul de desăvârşire, încât şi-a împărţit hainele săracilor. Acelaşi lucru l-a făcut şi în alte împrejurări, fără să ţină seama de mustrările părinţilor.

oştenind o mare avere de la părinţi, împreună cu fratele ei, tânăra Parascheva a dăruit săracilor partea ce i se cuvenea de moştenire şi, „părăsind frumuseţea acestei lumi", s-a retras „în adâncul pustiei". S-a oprit mai întâi la Constantinopol, unde a ascultat cuvinte de învăţătură de la călugări şi călugăriţe cu aleasă viaţă duhovnicească. Urmând sfaturile acestora, a părăsit

capitala, îndreptându-se spre ţinutul Pontului. Vreme de cinci ani a rămas la Mănăstirea Maicii Domnului din Heracleea. De aici a plecat spre Ţara Sfântă, în dorinţa de a-şi petrece restul vieţii în locurile binecuvântate de viaţa pământească a Mântuitorului Iisus Hristos şi a Sfinţilor Apostoli.

upă ce a văzut Ierusalimul, s-a aşezat într-o mănăstire de călugăriţe în pustiul Iordanului, unde s-a nevoit cu postul şi s-a înălţat duhovniceşte în rugăciune, întocmai ca Sfântul Ioan Botezătorul, ca Sfânta Maria Egipteanca şi ca atâţia alţi ostenitori ai pustiei roditoare de desăvârşire. Mitropolitul Varlaam al Moldovei, în „Cazania" sa, spune că acum Sfânta nu mai avea grijă „nici de veşminte şi de aşternuturi, nici de mâncări şi de mese, nici de casă sau slujnice, ci numai de curăţia sufletului şi de răspuns judeţului (judecăţii, n.n.) ce va să fie". Ea „pururea suspina şi nepărăsit tânjea cumu-şi va înfrumuseţa sufletul, cum se va logodi pe sine Mirelui ceresc, lui Iisus Hristos, cum se va îndulci la vederea Mirelui său, de slava şi de lumina şi de bucuria cea fericită. De aceasta ... ochii de lacrimi îi erau întunecaţi pururea".

Într-o noapte însă, pe când avea ca la 25 de ani, un înger i-a spus, în vis, să se reîntoarcă în locurile părinteşti: „Să laşi pustia şi la moşia ta să te întorci, că acolo ţi se cade să laşi trupul pământului şi să treci din această lume către Dumnezeu, pe Care L-ai iubit". După ce a avut această vedenie, sfânta „fără de voie lăsă pustia şi se întoarse în lume şi la Ţarigrad veni". Şi mereu în biserica Precistei ce este în Vlaherne venea şi către icoana Sfinţiei Sale cădea şi cu lacrimi se ruga aşa şi zicea: „N-am altă nădejde, n-am alt acoperământ. Tu-mi fii îndreptătoare, tu-mi fii folositoare... Că până am umblat în pustie pe tine te-am avut ajutor, iar acum, dacă m-am întors în lume, îndreptează-mă până la sfârşitul vieţii mele, că altă nădejde nu am".

Din Constantinopol s-a îndreptat spre Epivata, localitatea în care văzuse lumina zilei, fără să spună cuiva cine este şi de unde vine.

„Acolo", continuă Mitropolitul Varlaam, „trudă către trudă şi durere către durere adăuga, cu post şi nedormire pe sine se înfrumuseţa..., cu lacrimi pământul uda şi se ruga: Doamne Iisuse Hristoase, caută din lăcaşul Tău cel sfânt; am lăsat toate şi după Tine am călătorit în toată viaţa mea. Şi îndură-Te acum, Doamne, spune îngerului blând să ia cu pace sufletul meu". Împăcată cu sine, cu oamenii şi cu Dumnezeu, şi-a dat astfel sufletul întru odihna Mirelui ceresc.

A fost îngropată ca o străină, fără ca nimeni să ştie cine era. Dar Dumnezeu, voind să o proslăvească, a descoperit în chip minunat cine era acea străină. Se spune că un marinar a murit pe o corabie şi trupul i-a fost aruncat în mare. Valurile l-au adus la ţărm, iar un sihastru care trăia acolo a rugat pe nişte creştini să-l înmormânteze după rânduiala creştinească. Săpând deci o groapă, „aflară trupul Prea Cuvioasei Parascheva neputred şi plin de mireasmă". Cu toate acestea, au pus alături de ea şi trupul corăbierului, cel rău mirositor.

Dar, în noaptea următoare, unuia din creştinii care săpaseră groapa, cu numele Gheorghe, i s-a arătat în vis o împărăteasă, şezând pe un scaun luminat şi înconjurată de mulţime de îngeri. Unul

dintre îngeri l-a luat de mână, l-a ridicat şi i-a zis: „Gheorghe, pentru ce n-aţi socotit trupul Sfintei Parascheva? Nu ştiţi că Dumnezeu a iubit frumuseţea ei şi a vrut să o proslăvească pe pământ?” Iar împărăteasa pe care o văzuse în vis şi care nu era alta decât Cuvioasa Parascheva i-a poruncit

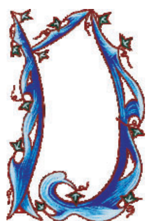

să ia degrabă trupul ei şi să-l aşeze undeva, într-un loc de cinste. Aceeaşi vedenie a avut-o şi o femeie credincioasă, cu numele Eftimia, într-acelaşi chip şi în aceeaşi noapte, şi a doua zi amândoi au spus tuturor minunata întâmplare.

Credincioşii de acolo, auzind de visul celor doi, au înţeles că este un semn dumnezeiesc, drept care au luat trupul

Cuvioasei din mormânt şi l-au adus cu mare bucurie, „cu lumini şi cu tămâie", aşezându-l în Biserica Sfinţii Apostoli din Epivata. Îndată au avut loc vindecări minunate în urma rugăciunilor care se făceau lângă cinstitele sale moaşte. Se spune că drept-credincioşii creştini din Epivata au zidit o biserică chiar pe locul în care au trăit părinţii ei şi unde ea însăşi văzuse lumina zilei.

Vestea despre minunile care se săvârşeau în apropierea cinstitelor moaşte s-a răspândit curând în Tracia şi în Peninsula Balcanică. Este foarte probabil că Patriarhia ecumenică a procedat de timpuriu la canonizarea ei, adică la trecerea ei în rândul sfinţilor.

upă trecerea ei la viaţa veşnică şi după minunata descoperire a cinstitelor ei moaşte s-au alcătuit unele scrieri despre scurta ei viaţă pământească şi istoria strămutării moaştelor. Potrivit tradiţiei, cea mai veche lucrare aghiografică dedicată Sfintei Cuvioase Parascheva a fost scrisă de diaconul Vasilisc, la cererea patriarhului ecumenic Nicolae al IV-lea Muzelon (1145-1151), pe la mijlocul veacului al XII-lea. Alta a alcătuit marele patriarh Eftimie al Târnovei, în a doua jumătate a veacului al XIV-lea, care a folosit, ca şi alţi aghiografi de mai târziu, scrierea diaconului Vasilisc. Mitropolitul Matei al Mirelor, care a trăit în Mănăstirea

Dealu, de lângă Târgovişte, a alcătuit, în greceşte, o nouă „viaţă", precum şi slujba Cuvioasei Parascheva, pe la anul 1605. Câţiva ani mai târziu, viaţa ei a fost inclusă de Mitropolitul Varlaam al Moldovei în „Cazania" lui, tipărită la Iaşi în 1643, fără îndoială folosind manuscrise greceşti şi slavoneşti, prelucrate după scrierea patriarhului Eftimie. Nevoinţele ei au fost înfăţişate pe scurt şi de marele Mitropolit Dosoftei al Moldovei în lucrarea sa „Viaţa şi petrecerea sfinţilor" (4 vol., Iaşi, 1682-1686), precum şi în alte Vieţi de sfinţi şi în ediţiile Mineielor tipărite la noi în ţară. Dintre străinii care i-au cercetat viaţa consemnăm pe cunoscutul aghiograf grec Nicodim Aghioritul (1749-1809). Spre sfârşitul secolului al XIX-lea, învăţatul episcop Melchisedec Ştefănescu al Romanului (1823-1892) a tipărit o lucrare specială, intitulată „Viaţa şi minunile Cuvioasei noastre Parascheva cea nouă şi istoricul sfintelor ei moaşte" (Bucureşti, 1889). Câţiva teologi români din secolul trecut de asemenea s-au ocupat de viaţa şi sfintele ei nevoinţe: Pr. Gh. Păvăloiu (1935),

Arhim. Varahil Jitaru (1942), D. Stănescu (1938), Pr. M. Şesan (1955), Pr. Scarlat Porcescu, Pr. Prof. Mircea Păcurariu ş.a.

După ce au stat în Biserica „Sfinţii Apostoli" din Epivata vreme de vreo două sute de ani, săvârşindu-se multe semne şi minuni în jurul lor, din cauza evenimentelor politice, care au adus multă durere în ţările balcanice, cinstitele moaşte ale Sfintei Parascheva au fost strămutate în mai multe locuri, fiind tuturor alinare în suferinţă, liman lin şi neînviforat al celor care o cinstesc şi o cheamă în rugăciune să mijlocească la Atotmilostivul Dumnezeu.

n anii 1185-1186, bulgarii şi valahii din sudul Dunării, care de aproape două secole se găseau sub dominaţia Imperiului Bizantin, s-au răsculat împotriva asupritorilor, sub conducerea fraţilor Petru şi Asan, români de neam, întemeind un stat nou, cunoscut sub numele de „imperiul vlaho-bulgar", având capitala la Târnovo. Peste câţiva ani, în 1204, cavalerii apuseni porniţi în Cruciada a patra au ocupat Constantinopolul, întemeind aici un „imperiu latin de Constantinopol", care a dăinuit până în anul 1261, condus de împăraţi veniţi din Apusul Europei.

În aceste împrejurări, bizantinii au creat două mici imperii, unul în Asia Mică, cu capitala la Niceea, nu departe de Constantinopol, altul în Tesalia, cu capitala la Tesalonic. Datorită relaţiilor prieteneşti dintre împăratul Ioan Asan II din Târnovo (1218-1241) şi împăratul de atunci din Constantinopol, în anul 1235 sau curând după aceea, moaştele Cuvioasei Parascheva au fost strămutate de la Epivata la Târnovo, capitala Imperiului Româno-Bulgar, oraş care devenise între timp reşedinţă patriarhală. Mutarea lor s-a făcut într-o impresionantă procesiune condusă de mitropolitul Marcu din Preslav, însoţit de numeroşi clerici, fiind întâmpinate pretutindeni cu flori, lumânări şi slujbe de drept-credincioşii români şi bulgari din sudul Dunării. La Târnovo au ieşit întru întâmpinarea lor împăratul Ioan Asan II, mama sa, Elena, şi soţia sa, Ana, precum şi patriarhul de aici. Au fost aşezate în Biserica Maicii Domnului. Se spune că împăratul ar fi zidit, în apropierea reşedinţei sale, o biserică având hramul Sfânta Parascheva.

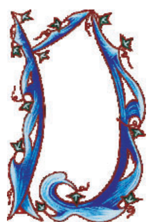
La Târnovo, moaştele Cuvioasei Parascheva au rămas timp de 160 de ani. Probabil acum s-a alcătuit slujba ei, care a intrat în Mineiul pe luna octombrie. Iar în a doua jumătate a veacului al XIV-lea, patriarhul Eftimie al Târnovei, „se pare un valah", i-a scris viaţa, cu mai multe amănunte decât o făcuse diaconul Vasilisc.

Dar tot pe atunci turcii au pătruns în Europa. Rând pe rând au cucerit părţi însemnate din Peninsula Balcanică. În 1393 au cucerit partea răsăriteană a Imperiului Vlaho-Bulgar, împreună cu capitala Târnovo, iar peste trei ani şi partea apuseană, încât acest stat şi-a încetat existenţa.

În astfel de împrejurări dramatice pentru creştini, moaştele Cuvioasei Parascheva au fost mutate la Belgrad. Acolo au stat până în anul 1521, când turcii au cucerit şi acest oraş, iar Serbia a fost transformată în paşalâc. Acum moaştele i-au fost solicitate sultanului de patriarhul ecumenic Ieremia I, care a acceptat să i le dea în schimbul unor daruri. Patriarhul a hotărât ca ele să fie aduse în Constantinopol, fosta capitală a Imperiului Bizantin (cucerit de turci în 1453, care i-au dat numele Istanbul). În drum spre marele oraş întemeiat de Sfântul Împărat Constantin cel Mare, cinstitele moaşte ale Cuvioasei Parascheva au fost expuse din loc în loc pentru a fi văzute şi sărutate de credincioşii ortodocşi din Peninsula Balcanică aflaţi sub stăpânire turcească. Pentru început, au

fost aşezate în Biserica „Sfânta Maria Panmacaristos", pe atunci Catedrală patriarhală. După transformarea acesteia în geamie, au fost mutate în alte biserici: Vlahserai (1586), Sfântul Dumitru (1597) şi Sfântul Gheorghe din cartierul Fanar (1601).

upă 120 de ani ele au cunoscut ultima strămutare, de data aceasta spre pământul românesc. În anul 1641, după ce binecredinciosul domn Vasile Lupu al Moldovei a plătit toate datoriile Patriarhiei din Constantinopol, cârmuitorii ei de atunci, patriarhul Partenie I, zis cel Bătrân (1639-1644), împreună cu membrii Sinodului său, au hotărât să-i ofere, drept recunoştinţă, moaştele Cuvioasei Parascheva „pentru sfinţirea şi binecuvântarea acelui loc al Bogdaniei (Ţara Moldovei, n.n.)", după cum se spune în „scrisoarea sinodicească". Racla cu cinstitele moaşte a fost transportată cu o corabie pe Marea Neagră, fiind însoţită de trei mitropoliţi greci (Ioanichie al Heracleei, Partenie al Adrianopolului şi Teofan al Paleopatrei). Ajungând la Galaţi, apoi la Iaşi, au fost întâmpinate de Vasile Vodă Lupu, de Mitropolitul

Varlaam şi de episcopii de Roman şi de Huşi, de cler şi credincioşi. În ziua de 13 iunie 1641, cinstitele moaşte au fost aşezate în minunata biserică a Mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi", ctitoria domnitorului. Cinstitele moaşte au rămas aici până în anul 1884, când au început lucrările de restaurare a sfântului lăcaş, din acest motiv fiind mutate în paraclisul mănăstirii. Dar în seara zilei de 26 decembrie 1888, după slujba Vecerniei, din neatenţie, a rămas

aprinsă o lumânare din sfeşnicul de lângă racla de lemn în care erau aşezate cinstitele moaşte; peste noapte sfeşnicul a ars, iar focul s-a extins la catafalcul pe care era aşezată racla, arzând mocnit toată noaptea şi „prefăcându-l într-o grămadă de cărbuni". A doua zi dimineaţa, autorităţile de stat şi bisericeşti, preoţii şi credincioşii au constatat că cinstitele moaşte au rămas neatinse; încă o minune săvârşită prin puterea lui Dumnezeu. Fericitul întru pomenire Mitropolit Iosif Naniescu a cercetat paraclisul, preaslăvind minunea dumnezeiască. Prefectul judeţului Iaşi, Leon Negruzzi, şi procurorul general al oraşului au consemnat în procese verbale cele întâmplate. Ridicate din mormanul de jar, moaştele Cuvioasei au fost adăpostite provizoriu în altarul paraclisului de la Mănăstirea Sfinţii Trei Ierarhi şi în curând strămutate în noua Catedrală mitropolitană din Iaşi, care fusese sfinţită cu puţin timp mai înainte, la 23 aprilie 1887. Aici se găsesc şi astăzi, fiind cinstite de obştea dreptcredincioşilor moldoveni, care îi cer Sfintei Parascheva să mijlocească pentru ei înaintea tronului ceresc, venerând-o cu multă evlavie, ca pe o adevărată ocrotitoare a Moldovei.

În şedinţa din 28 februarie 1950, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea unor sfinţi din neamul nostru, precum şi generalizarea cultului unor sfinţi ale căror moaşte se găsesc în ţară la noi. Hotărârea

CATEDRALA MITROPOLITANĂ DIN IAȘI

SF. CUV.
PARA SCHE VA

RACLA CU MOAȘTELE SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

respectivă a fost transpusă în fapte în cadrul unor mari festivităţi bisericeşti din cursul lunii octombrie 1955. În cazul Cuvioasei Parascheva, generalizarea cultului ei s-a făcut în Catedrala mitropolitană din Iaşi, la 14 octombrie 1955, în prezenţa a numeroşi ierarhi români, precum şi a unor reprezentanţi ai Bisericiilor Ortodoxe Rusă şi Bulgară.

Drept-credincioşii creştini de pretutindeni o cinstesc prin participarea lor la slujbele din 14 octombrie, în fiecare an, iar cei din Iaşi şi din împrejurimi o cheamă în rugăciune, în orice clipă de cumpănă, cerându-i ocrotire şi ajutor. Sfânta Cuvioasă Parascheva este considerată, pe drept cuvânt, ocrotitoarea oraşului Iaşi şi a întregii Moldove, pentru că de-a lungul anilor moldovenii au simţit în viaţa lor lucrarea minunată a harului dumnezeiesc prin mijlocirea Cuvioasei Parascheva cea mult folositoare.

De multe ori, vin oameni de pe tot cuprinsul ţării să-şi plece genunchii în faţa raclei cu cinstitele ei moaşte, ca să mulţumească pentru ajutorul şi binecuvântarea ce luminează în viaţa lor.

Viaţa curată, împletită prin rugăciune şi fapte bune, tinereţea care străluceşte peste veacuri precum lumina din candelele fecioarelor înţelepte sunt pentru noi un îndemn la mai multă rugăciune şi priveghere, la căutarea bucuriei pe care o aduce în inimi prezenţa Duhului Sfânt. Simbol al

frăţietăţii ortodoxe, Sfânta Parascheva, luminătoarea casnică a Moldovei, ne aduce din acea primă jumătate a veacului al XI-lea în care a vieţuit pe pământ, când Biserica era una şi nedespărţită, nădejdea biruinţei asupra patimilor, dezbinărilor şi necazurilor din lume, prin iubirea smerită şi atotputernică a Domnului Hristos Care iubeşte şi adună pe toţi oamenii.

ACATISTUL CUVIOASEI MAICII NOASTRE PARASCHEVA

(14 octombrie)

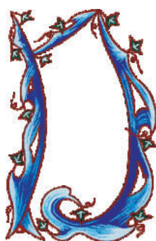
De este preot, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar de este diacon, monah sau mirean, zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Apoi: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă..., Şi acum..., Preasfântă Treime..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Slavă..., Şi acum... ,Tatăl nostru... şi troparele:

iluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca Unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

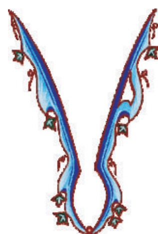
 Slavă...,

oamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

 Şi acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

şa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

 Apoi:

red întru Unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor.

i întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om;

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat;

Şi a înviat a treia zi, după Scripturi.

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui;

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică;

Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor;

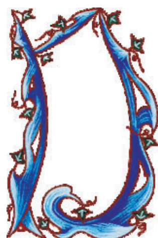
Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Doamne, miluieşte (de 12 ori).

 Apoi:

PSALMUL 142

oamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veac. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul

meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de trei ori).

TROPARUL

glasul al 4-lea:

Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând Crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.

Doamne, miluieşte (de trei ori).

Apoi:

PSALMUL 50

iluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi

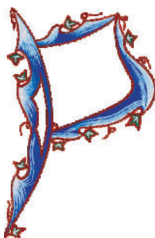
curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine,

Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

 Apoi:

CONDACELE ŞI ICOASELE

CONDACUL 1:

reacuvioasei noastre Maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilinţă îi aducem noi, nevrednicii păcătoşi, pentru mijlocirile sale.

Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăţi al Mântuitorului nostru, şi să-i cântăm: Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

ICOSUL 1:

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeştile lăcaşuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; că femeiesc trup purtând şi fire slăbănoagă, ai ştiut a birui toate puterile vrăjmaşilor prin buna înţelepciune; pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, înţeleaptă fecioară;

Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare;

Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;

Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;

Bucură-te, mângâierea oamenilor;

Bucură-te, alinarea de suferinţă;

Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;

Bucură-te, întărirea credincioşilor;

Bucură-te, liman lin şi neînviforat;

Bucură-te, pilda bunei cucernicii;

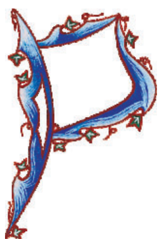
Bucură-te, luminarea celor nepricepuţi;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 2-LEA:

Aşa Împăratul tuturor răsplăteşte biruinţele. Aşa mâna proniei cea nevăzută întăreşte neamul omenesc, îmbrăţişând cu credinţă cele de dânsa rânduite spre mântuire. Pentru aceasta să ne depărtăm de nelegiuiri; până când vom petrece în păcate? Doamne, întăreşte inimile noastre, ca să-Ţi cântăm în fapte bune cântarea îngerească: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

reacinstită fecioară, către tine am năzuit, către tine care de multe ori ai luat pe sfinţi şi pe îngeri în ajutor la pământeştile ispite; fii acum şi pentru noi grabnic folositoare, căci te-ai învrednicit a intra înăuntrul casei Mirelui cu candela luminoasă, precum ne-a povăţuit Mântuitorul Hristos, şi primeşte cântarea aceasta:

Bucură-te, mărgăritar nepreţuit al vistieriei noastre;

Bucură-te, floare neveştejită a Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, temelie neclintită a creştinătăţii;

Bucură-te, a fecioarelor înzestrătoare şi rugătoare către Maica lui Dumnezeu;

Bucură-te, ascultătoare a preoţilor cucernici;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a străinilor;

Bucură-te, fierbinte mângâietoare a prigoniţilor;

Bucură-te, milostivă povăţuitoare a văduvelor;

Bucură-te, învingătoarea duşmanilor;

Bucură-te, izbăvirea tuturor celor ce te cheamă spre ajutor;

Bucură-te, mare folositoare a sufletelor;

Bucură-te, vindecătoarea de răni ale trupurilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 3-LEA:

pre tine pururea nădăjduim; de multe boli şi primejdii s-a izbăvit ţara aceasta, alinând şi prefăcând mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună şi milostivă

îndurare, prin ale tale rugăciuni; dar şi acum, îngrozindu-ne marile nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, să ne ajuţi, ca să scăpăm din primejdii şi să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

pivata, văzând lauda pământului ei răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, preacuvioasă, mărturisindu-te cu mare cucernicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaştele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut, de nu cântăm acestea:

Bucură-te, luminătoarea Moldovei;

Bucură-te, sprijinitoarea Epivatei;

Bucură-te, învăţătoarea părinţilor tăi;

Bucură-te, ceea ce n-ai adunat averi pământeşti;

Bucură-te, adunătoarea cereştilor daruri;

Bucură-te, ceea ce n-ai primit hainele cele scumpe;

Bucură-te, cinstitoarea hainei smereniei;

Bucură-te, îndreptătoarea mândriei;

Bucură-te, cinstitoarea fecioriei;

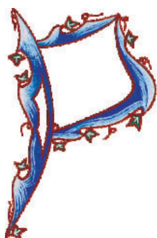
Bucură-te, sprijinitoarea bătrânilor;

Bucură-te, osânditoarea duşmanilor;

Bucură-te, miluitoarea săracilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 4-LEA:

reacurată Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, primeşte şi ale noastre datornice rugăciuni de la noi nevrednicii, pe care prin mijlocitoarea noastră sfântă ţi le aducem spre iertarea

păcatelor, şi ne dă nouă pace şi mare milă de la Fiul tău, Căruia Îi cântăm neîncetat: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

elei după vrednicie şi cu credinţă următoare a cuvântului lui Dumnezeu, care pentru buna cucernicie a primit darul vindecărilor şi plată cerească, prin glasul Mântuitorului zicând: slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău, îţi aducem cântarea aceasta:

Bucură-te, sămânţă nerătăcită;

Bucură-te, trup neobosit;

Bucură-te, hrană duhovnicească;

Bucură-te, aur lămurit;

Bucură-te, foc arzător plevilor;

Bucură-te, pământ de îndestulare;

Bucură-te, rodul pocăinţei;

Bucură-te, îmblânzirea relelor cugetări;

Bucură-te, aducătoare de mană;

Bucură-te, dătătoare de mângâieri;

Bucură-te, mijlocitoarea tuturor creştinilor către Domnul;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 5-LEA:

bosiţi de truda gândurilor lumeşti ne-am deşteptat acum noi, ticăloşii, lăcrimând, că nu avem încotro întinde nădejdile după faptele noastre spre a ne linişti, nefăcând nici un lucru vrednic de mântuire şi temându-ne de tăiere ca smochinul neroditor, cădem înaintea ta plângând, Sfântă Parascheva, şi strigăm:

miluieşte-ne, ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu cântarea de mântuire: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

ine nu te va ferici pe tine, Cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli prin nevoinţele tale zburdălnicia trupului şi a dobândi mântuirea sufletească cu cinstea cea neluată de mâini omeneşti a cereştii măriri? Sau cine nu te va ferici că ai străbătut prin viteazul tău cuget împletiturile vicleanului cele amăgitoare şi l-ai ruşinat? Pentru aceasta, primeşte următoarea cântare:

Bucură-te, turnul biruinţei;

Bucură-te, uşa mântuirii;

Bucură-te, pavăza credinţei;

Bucură-te, lăcaşul statorniciei;

Bucură-te, chipul bunătăţilor;

Bucură-te, apărarea cinstitei cruci;

Bucură-te, închinătoarea ei vrednică;

Bucură-te, că prin al ei ajutor ai fost izbânditoare;

Bucură-te, că printr-însa te-ai făcut lui Hristos următoare;

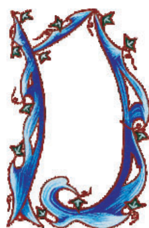
Bucură-te, a biruinţei frumoasă stâlpare;

Bucură-te, învingătoare a stăpânirii iadului;

Bucură-te, moştenitoarea cereştii măriri;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

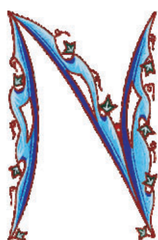
CONDACUL AL 6-LEA:

ar cum vom cânta mai cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda mărirea faptelor tale noi, nevrednicii? Căci nici faptele, nici credinţa nu ne apropie de preacinstitele tale lucrări; dar

mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ţie a ne ajuta şi a mijloci să primească Dumnezeu cântarea noastră: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

e-au cuprins acum dureri de negrăit, nici un ajutor omenesc de la nimeni nu aşteptăm, toţi ne-au părăsit deodată, până şi plăcerile ce odinioară ne desfătau acum se luptă cu noi; vai de ticăloşia noastră, nu avem altă nădejde decât mila lui Dumnezeu şi al tău ajutor sfânt. Pentru aceasta, ne rugăm ţie a ne ajuta, vindecându-ne, ca să cântăm ţie:

Bucură-te, leacul durerii;

Bucură-te, mâna vindecării;

Bucură-te, casa ocrotirii;

Bucură-te, raza mângâierii;

Bucură-te, cortul îndestulării;

Bucură-te, rourarea fierbinţelii;

Bucură-te, mântuirea de boli;

Bucură-te, scăparea celor înspăimântaţi;

Bucură-te, izgonitoarea pagubelor;

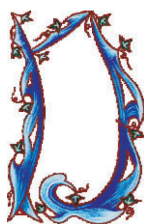
Bucură-te, privighetoare neadormită;

Bucură-te, stea luminoasă;

Bucură-te, scară izbăvitoare;

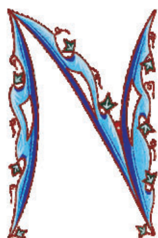
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 7-LEA:

oamne, cercetează şi vindecă pe robii Tăi cei cuprinşi de durere, zice Preacuvioasa, rugându-se neîncetat, că nu au reazem, nici mângâiere. Iar zilele grele sunt, şi pentru că ne-am mântuit, să ne bucurăm şi să cădem la Dumnezeu, pocăindu-ne şi cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

elegiuirile noastre, mulţimea strâmbătăţilor pe care le-am pricinuit aproapelui nostru astăzi ne osândesc şi nu ştim ce vom răspunde mergând la judecată, unde toţi ne prigonesc, toţi se ridică asupra noastră să ne împileze; tu însă, o, Maică preabună, care asculţi mărturisirea noastră, mijloceşte către Domnul să prefacă starea osândirii noastre în bunătăţi, scoţând din inimile vrăjmaşilor noştri toată urâciunea, şi te vom preamări cu laude ca acestea:

Bucură-te, mijlocitoarea celor greşiţi;

Bucură-te, folositoarea celor asupriţi;

Bucură-te, îndreptătoarea judecătorilor răi;

Bucură-te, scăparea celor judecaţi şi osândiţi;

Bucură-te, contenire a patimilor;

Bucură-te, nesprijinitoarea celor ce caută numai folosul lor;

Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor celor vicleni;

Bucură-te, domolire a celor puternici;

Bucură-te, înlesnire a slăbănogilor;

Bucură-te, stârpitoare a răutăţilor;

Bucură-te, izvorâtoare a milostivirii;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 8-LEA:

cestea grăind, ne liniştim, ne veselim şi ne bucurăm; saltă sufletele noastre că nu-şi vor râde de noi vrăjmaşii noştri. Nu ne va părăsi Dumnezeul nostru până la sfârşit, pentru rugăciunile tale, Preacuvioasă, ci trimiţând mila Lui asupra

poporului, precum este obişnuit, şi noi, nevrednicii, ne vom împărtăşi cu el de ale Sale bunătăţi, cu care dimpreună vom cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

a toţi vom spune minunile tale, în glas vom cânta prăznuirea ta, după datoria obştii care ţi-aduce spre mulţumire: mărire laudei tale, mărire îndelung-răbdării cu care te-ai încununat, nevoindu-te prin credinţă, mărire faptei celei cu statornicie urmată după pilda Iubitorului de oameni; pentru acestea, grăim către tine:

Bucură-te, mireasă duhovnicească;

Bucură-te, cununa adevărului;

Bucură-te, toiagul biruinţei;

Bucură-te, mărirea monahilor;

Bucură-te, povăţuitoare a obştii;

Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;

Bucură-te, păzitoare a sihaştrilor;

Bucură-te, pomenitoare a veacurilor;

Bucură-te, propovăduitoare a dreptei credinţe;

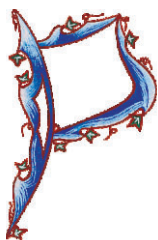
Bucură-te, surpătoare a eresurilor;

Bucură-te, dobândire a slavei dumnezeieşti;

Bucură-te, următoare a Cuvântului ceresc;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 9-LEA:

e sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi toţi cu bucurie să o lăudăm, pe cinstita Parascheva, că aceasta viaţă nestricăcioasă a luat în veci; pentru aceasta mărire a aflat şi

darul de minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

ău-cugetătorii, prin tine mustraţi fiind, se înspăimântă văzând slava lui Dumnezeu, cea gătită omului depărtat de păcate, în tine luminând, văzând taina cea necuprinsă a chipului măririi, asupra ta, Cuvioasă, că astăzi străluceşte aducând credincioşilor daruri de vindecări; pentru aceasta ei s-au ruşinat, pocăindu-se, şi noi ne-am veselit, cântându-ţi ţie:

Bucură-te, izbăvitoarea noastră;

Bucură-te, povăţuitoare;

Bucură-te, îndreptătoare;

Bucură-te, izgonitoare de rele;

Bucură-te, otrăvitoarea jivinelor;

Bucură-te, stârpitoarea insectelor;

Bucură-te, ferirea de năluciri;

Bucură-te, risipitoarea de grindină;

Bucură-te, aducătoarea de ploi mănoase;

Bucură-te, îmbelşugătoarea de roade bune;

Bucură-te, veselitoarea plugarilor;

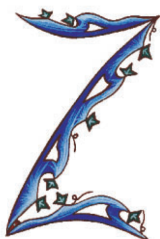
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 10-LEA:

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, Preacuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru ţara aceasta pe care o păzeşti cu preacuratele tale moaşte, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii sau cine ne-ar fi uşurat de bolile care au venit asupra noastră, pentru păcatele

noastre cele multe? Deci dimpreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

idurile casei părinţilor tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare pentru a te opri de la mărimea hotărârii ce ai luat, făgăduindu-te a îmbrăţişa viaţă monahicească; pentru aceasta şi depărtându-te de toată dezmierdarea şi plăcerile lumeşti, haina cea scumpă cu a cerşetorului, venind de la biserică, ai schimbat-o, părăsindu-ţi părinţii ce te certau cu mustrări de la asemenea plecare. Deci cu smerenie dobândind cele preaînalte, de la toţi auzi:

Bucură-te, trandafir neatins de viermele trufiei;

Bucură-te, crin răsădit în grădina de sus;

Bucură-te, patul nevinovăţiei;

Bucură-te, scaunul domniilor;

Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;

Bucură-te, ocrotitoare neobosită;

Bucură-te, apărătoare neînfruntată;

Bucură-te, mustrătoare a celor ce ne ispitesc;

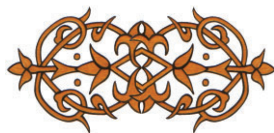
Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;

Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;

Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;

Bucură-te, împreună-lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 11-LEA:

untem plini de păcate, Îndurate Doamne, şi greu se luptă sufletele noastre gândind la judecată, căci ce vom face noi, păcătoşii, năpădindu-ne deodată neprevăzutul sfârşit? Milă cerem, Doamne, milă, Hristoase al nostru, căci nu avem chip de îndreptare; nu trece cu vederea rugăciunile noastre şi pocăinţa, care în tot ceasul după păcate ne-a cuprins şi primeşte ca pe o chezăşie a bunei noastre voinţe şi a temerii de Tine rugăciunea aceasta, pe lângă care Ţi-aducem mijlocitoare şi pe Maica noastră Parascheva, cântând cu dânsa dimpreună: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

ulţi păcătoşi mai înainte de noi şi-au dobândit mântuirea umilindu-se. Cum, dar, noi ne vom depărta de această nădejde? Către tine însă năzuim, Preacuvioasă Maică, şi nu vom fi ruşinaţi, nedepărtându-te de noi ca de păcătosul acela care lângă tine a fost înmormântat fără a i se cunoaşte nevrednicia sa şi pentru care ai cerut prin vedenie să i se mute trupul cel stricat de lângă moaştele tale. Deci ne rugăm, primeşte rugăciunile şi lacrimile noastre, mijlocind iertarea păcatelor noastre, pentru că îţi cântăm:

Bucură-te, smerenie înaltă;

Bucură-te, fecioară neîntinată;

Bucură-te, comoară nedeşertată;

Bucură-te, maică prealăudată;

Bucură-te, mântuirea cea smerită;

Bucură-te, lauda celor cinstiţi;

Bucură-te, mângâierea celor nenorociţi;

Bucură-te, povăţuitoarea celor rătăciţi;

Bucură-te, buna mea sfătuitoare;

Bucură-te, preablândă îndreptătoare;

Bucură-te, a sufletelor veselitoare;

Bucură-te, grabnică ajutătoare;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 12-lea:

Nespusă este mângâierea noastră, privindu-te, cu noi petrecând, ca un dar al lui Dumnezeu trimis ţării acesteia; că de ce boli am fost cuprinşi şi nu ne-ai vindecat; în care întristări şi nu ne-ai bucurat; de câte ori lipsiţi, prigoniţi şi

în războaie şi tu ne-ai ajutat nouă, în totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa! Pentru aceasta, cu smerenie dobândind dreapta cea preaînaltă la scaunul măririi, îţi cântăm ţie: Bucură-te!, şi lui Dumnezeu lauda cea cerească: Aliluia!

ICOSUL AL 13-LEA:

Izbăveşte-ne pe noi, Maică, de lăcuste, de gândaci şi de toată răutatea; izbăveşte-ne pe noi, Maică, de foc, de grindină şi de fulger; izbăveşte-ne pe noi, Maică, de chinul cel de veci şi de ceasul osândirii şi ne învredniceşte a dobândi prin rugăciunile tale starea de-a dreapta în ziua judecăţii, prin mântuirea sufletelor noastre, ocrotindu-ne şi hrănindu-ne în pace până la răsuflarea cea mai de pe urmă, ca să-ţi cântăm:

Bucură-te, alăută duhovnicească;

Bucură-te, trâmbiţă apostolească;

Bucură-te, făclie luminoasă;

Bucură-te, rază cerească;

Bucură-te, nădejdea oamenilor;

Bucură-te, izgonirea demonilor;

Bucură-te, tămăduirea rănilor;

Bucură-te, feritoarea de răutăţi;

Bucură-te, aducătoarea de bunătăţi;

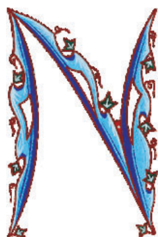
Bucură-te, izbăvitoarea lui Vasile Voievod şi a altor miluitori;

Bucură-te, sprijinitoarea şi a mea, a smeritului păcătos;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

CONDACUL AL 13-LEA:

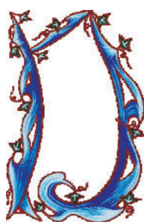

e închinăm lui Dumnezeu şi cinstim sfintele tale moaşte, Cuvioasă Maică Parascheva, propovăduind cu mărire şi cântări toate minunile tale pe care prin darul lui Dumnezeu şi pentru a noastră mântuire le-am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, şi grăbeşte totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie faptele tale şi slava lui Dumnezeu: Aliluia! (Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Îngerii din cer cu laude... şi Condacul întâi: Preacuvioasei noastre Maici...

oamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis şi s-a făcut toată făptura, nu întoarce faţa Ta de la noi, păcătoşii, ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică şi înfricoşătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumărate, cu nesocotinţă le săvârşim. Noi suntem păcătoşi, netrebnici şi plini de răutate; iar Tu eşti izvorul vieţii şi al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră, a păcătoşilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câştiga milostivirea prin sârguinţa

cea de toate zilele, dăruieşte-ne-o Tu ca un îndurat Mult-Milostiv.

Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruieşte-ne nouă sănătate şi viaţă ferită de toată răutatea şi ne întăreşte cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie să slăvim preasfânt numele Tău în veci. Amin.

Apoi se face otpustul.

Editura TRINITAS, Cuza Vodă 51, 700038, Iaşi
Tel. 0232-216693. Fax 0232-212284, 0232-216694
http://www.trinitas.ro
E-mail: editura@trinitas.ro
Tiparul executat la Tipografia TRINITAS
E-mail: tipografia@trinitas.ro